

A víc mě nečekej

Petra Janů

Já tu chtěla zůstat, tenhle úkryt byl pro mně vším
stále vídám ústa, žádné slůvko z nich neslyším.
Teď už vím, vím, že stačí chtít
sebrat se a zas jinam jít, jinam jít, jinam jít.

Padesát dva týdnů, včera ráno byl tomu rok
já se neohlídnu, láska je z těch škodlivejch drog.
Někdo bez ní nemůže spát
někdo zkouší jak nemít rád, nemít rád, nemít rád.

R: Prázdné stíny prázdnou ulicí jdou,
nejsi jiný, máš jen víc hlavu svou.
A žádný cíl, a žádný smích,
a žádný pláč, a žádný hřích,
tak dost! A víc mě nečekej !

Dám si všechno líbit, byl jsi věř mi celý můj svět,
můžeš co chceš slíbit, jenže sliby máš dodržet.
Teď už vím, vím, že stačí chtít,
sebrat se a zas jinam jít,
jinam jít, jinam jít, jinam jít.

R: Prázdné stíny ...
a víc mě nečekej,
a víc mě nečekej,
a víc mě nečekej